

KARL IX, KUNG AV SVERIGE

Någhra nyttigha andelighe loffsånger och wijsor.

Stockholm :
1607

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!



Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- ⇒ Få samma utseende och känsla som med originalet!
- ⇒ Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- ⇒ Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- ⇒ *Sök*: Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- ⇒ *Klipp & klistra*: Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

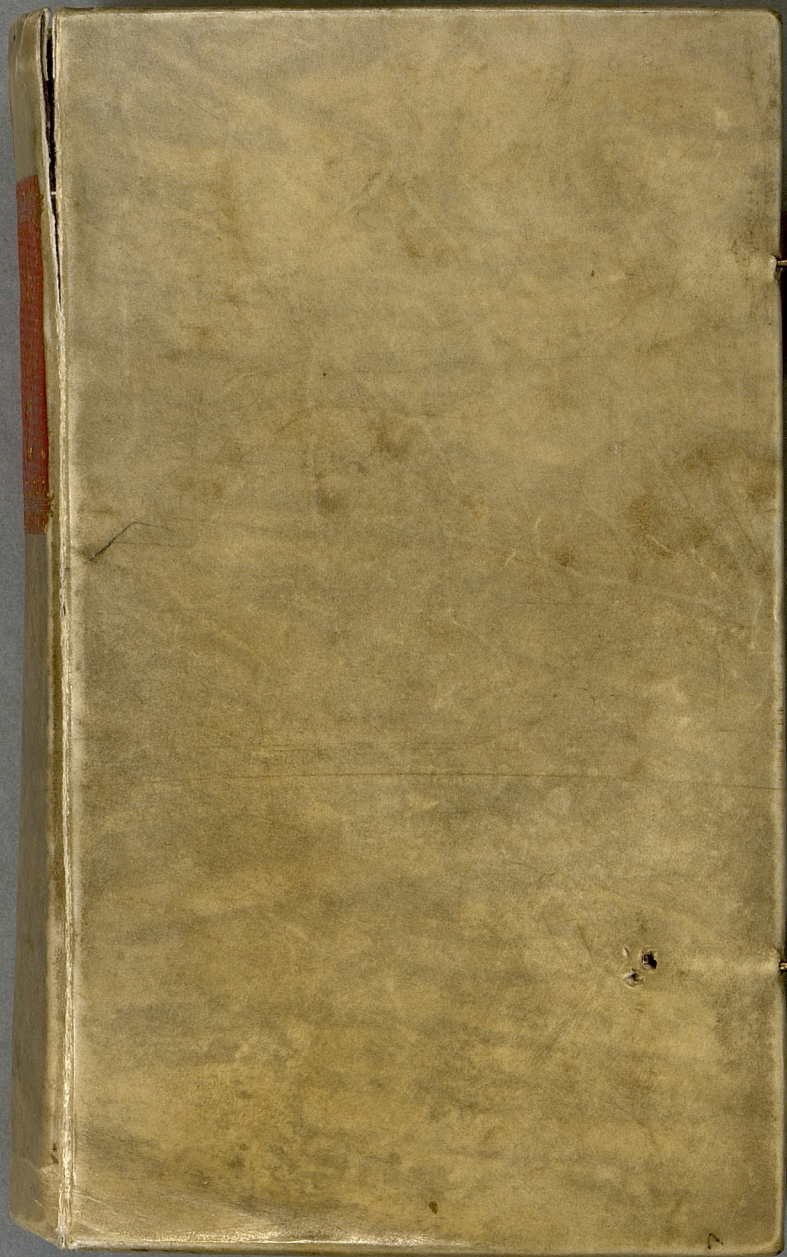
- ⇒ Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- ⇒ <http://search.books2ebooks.eu/>



Någgra nyt-
tigha Andelighe
Loffsånger och
wiffor.



Se Sw. Psalmböcker. f. 478

Stockholm:

Anno M. D. C. VII.



Coloß: III.

Läter Gudz ord rå,
feliga boö vthi edher
medh all wijsdom.
Lärer och förmaner
edher inbördes medh
Psalmer och Loff sån-
ger / och Andeligha
wijsfor i nådherne /
och svinger **HER**ras
nom i ihott herta.

Tyo Gudz Budh korttelighen
i Sångwys författat.

Menniska wil tu saligh leffua/
Til ewigh tidh när Gudh bliffna/
Tyo Gudz Budh skal tu halla/
Som Gudh tigh monde befalla/

Kyrie eleison.

Tin HERRE allena är iagh/
Annan Gudh ey til Herre tagh/
Titt herta skal crösta på migh/
Mitt tempel skal wara i tigh/ *Kyrie.*

Tu skal äbra mitt helgha namn/
Migh tilbida om sålegagn/
Sabbaths daghen helgha och så/
At iagh i tigh werka må/ *Kyrie.*

Sadher och modher hörsam war/
Så bliffuer tu i löffuet qwaar/
Slå ingen ihjäl / war ey wredh/
Halt och reent titt ächteskap medh/ *Kyrie.*

Tu skal ey stidla någhorlund/
Ey fallligh wierna/ någhon stund/
Tin nåstes hustru ey begåår/
Dhan kärleek til honom bääår/

Kyrie eleison.

A q

Om

Om Christi Födelse.

F Rögder edher alle/
 I chenna Christenheet.
 Thet haffuer een reen Jungfrew
 All wår Saligheet/
 Alla werldennes Frelsaret
 Sonom loffua alla Ånglar/
 Ther öffuer wele wij siunga/
 I chetta nyia åhr.

Sonner han föddes/
 Aff rena Jungfrew läffue/
 Tå bleff Gudh Sadher/
 Off allom blidher/
 Dieffuulen moste wåta/
 Ty år off allom yplåtit/
 Thet högga himmelriktet/
 I chetta nyia åhr.

Joseph han twifladhe/
 Och kom til rätte läran/
 Förstodh han Mariam/
 Then rene Jungfrew wåra/
 Som Gudz Sons modher skulle bliffua/
 Han sadhe thet i sanning/
 Thet år then helghe Andes werck/
 I chetta nyia åhr.

Simeon han togh thet Barnet/
 Han ladhet på sin arm/
 1776b

Medh stoor lust och glädhe/
Hm begäradhe ey länger leffual/
Hm sadhe Christ o H:K:K:rel/
Nio år all mñn begäre/
Gultompnat/ Tighe stee åhre/
I chetta nya åhr.

The tree wñse Mån/
Som fore aff O:sterlandet/
The sötre fast effter Barnet/
Som Gudh them sielff sadhe/
Medh offer och stoor åhre/
Ty Stiernan hon wål kundel/
Then råtte wåghen lærat/
I chetta nya åhr.

En Sång til the döddhas begraffning.

Sela werlden klaghar sigh/
Wñ moste dödden ljdha/
Ingen är mistundelighe/
Eller hos wil för oss strjdha:
Thet haffuer synden allena giordt/
Som öpnadhe för oss dödzens port/
Therfore må wñ qwjdha.
Byrie eleison/ Christe eleison.
Wñ äre alle Adams barn/
Snarde vthi syndennes garn. Byrie elei
son. A iij Mitt

Mitt i döbhen gåå wij här/

Andoch wij nu leffua :

Ingen hörer vårt begäär/

Som wil löffuet giffua.

Zoo kan slippa aff chenna dö/

Wij moste allesammans dö/

Och til alla bliffua.

Kyrie eleison/ Christe eleison.

Ar thet ey stor sorg och gråt/

Sial och löff stiliat åt / Kyrie eleison.

Wåra wener falla ifrå/

Oss en speghel warda/

Then samma wågh moste wij gå/

Smaka döbhen hårda :

Zoo är fattigh hoo är rukt/

Wij åre fast hwar annan lukt/

Låt oss ther om wårda.

Kyrie eleison/ Christe eleison.

Swij täncker man ey ther oppå/

Mitt i döbhen wij här stå. Kyrie eleison.

Werlden må wål fröggha sig/

Gndh wil oss löffuet giffua/

Zan är och så nådheligh/

Wij stole hoos honom bliffua :

Thet haffuer Christus allena giordt/

Som öpnadhe för oss löffzens port/

At wij

5
Ac wij må ewige leffua

Zaleluta / Zaleluta.

Thenna dödh är ey vthan en sömpn/

Wij skole få en bättre hampr. Zaleluta.

Siälen hon ey dödh en seer/

Effter thetta löffuet/

Laghen hon ey skaffar meer/

Än thet hon nu driffuer/

Ac kroppen så förroena skal/

Thet kommer här aff Adams fall/

Thet haffuer Gudh tilgiffuit.

Zaleluta / Zaleluta.

Kroppen skal medh frögdh vpstå/

Och sin anda åter få. Zaleluta.

Sälle äro the som soffua wäl/

Och Gudz dom förbjöda/

The skole snart medh krop och siäl/

Vp til himbla stigha.

Swadh kan wara större frögd/

Än wistas vthi himmels högdh/

See Gudz ansichte bljdhä.

Zaleluta / Zaleluta.

Ther skole wij mest råndia vppå/

Siä dödh en wij til löffuet gå. Zaleluta.

A uij

Ite

4

Te gott berådth och wäl betändte
modh/

Thet är i alla saker godh/
Then helgha Schrifft så lärer/
Then sigh wil begynna itt spel/
Och så iin dårskap fölia wil/
Thet lyckas honom full siellan.

I werldzligh ting är thet iwo sant/
At ingen wås thet neka kan/
Doch skalt tu bätter besinna/
At thet är fast itt dårlighare spel/
Når en moot Gudh sigh säctia wil/
Gudh wil doch marcken winna.

Lucifer förnam thet först/
Som war en Angel allypperst/
Soos Gudh i frögdh och glådhe/
Men han fan på then dårligheet/
At han Gudh sielss wille wara lýt/
Allorigh han thet förgäter.

Adam som war then förste man/
Then Gudh sielss skapte medh sijn hand/
Kom i plaz och mödha/
För hans dårskap och eghet sinn/
Bless all wår glådhe wend omkring/
Kom off medh sigh til dödha.

Spör tu nw åt hwadh dårskap är/
Thet

7
Then helgha Schriffte hon tigh thet lærer!

Thet är Gudz ord icke lydha/
han haffuer tigh sagde hwadh tu skal
göra!

Om tu elliens kunde hans lärdom höra/
Wisdöm skulle tigh ey tryta.

Pharao war en Konning rikt/
Gudz folck hadhe han fast fångat/
Giorde them platz al a stunde/
Gudz ord war honom rätt twert emoot/
Ty slogh Gudh honom midh vnder sin foot/
han bleiff på haffsens grunde.

Samaliel then wijse man/
Thet är förgeffues säghe han/
At willia Gudz ord fördriffua:
Paulus siä thet och at förstå/
Ed Gudh wönde honom til iorden slå/
När han sigh til Damascum wille giffua.

Beränt tigh wäl hwadh tu slår uppå/
När tu Gudz ord ey höre må/
Them han tigh nådeligh sender/
At tu skulle bliffua thet medh Gudz barn/
Och tu håller them för lögn och skarn/
Gudz wredhe tu på tigh wender.

Tu äst sielff wjs och ganska klook/
Tu menar tu haffuer ey behoif!

8
At tu aff Gudh skulle lære/
Thet sinnet haffuer tigh dieffuelen giffue/
Ty han missonner tigh luffue/
Han wil tigh icke ombära.

Tu vsla muil och matka maat/
Som på the ord ey giffuer acht/
Som Gudh sielffuer haffuer talat/
Hwart wilt tu hån i tin sidsta tigh/
Hår werlden all förläter tigh/
Tin tigh är rå förhalat.

Tu lig ger och wender nåsan vp/
Hwar är tijn macht tu arme krop/
Tu haffuer Gudz ord hatat/
Then tigh tu wast i werlden til/
Nw Gudh het ey länger ljdha wil/
Ty haffuer tu strjdhens tappat.

Tu haffuer försmåt / then tigh haffuer
skapt/

Som all ting haffuer i sin macht/
Tu kant hono in ey vndlöpa/
Han roppe fast bödb tigh komma/
Men tu höit het för hans gammen/
Dyre nogh skal tu het köpa.

Gudh wil rå slå vnder Christi foot/
Them hans ord haffua strjde emoot/
Och fölgde thetas egna drömer/

Och leffuat ogudhachteligh/
Theras dårskap wil rå ånda sigh/
han skal them rå förödma.

Ty wender om bådhe qwina och man/
Giffuer edher vnder Gudz woldiga hand/
Och låter edher vnder wåsa/
Medh the ord som Gudh haffuer sielff
sagde/

Aff hertans grund haffuer på them acht/
Och låter Gudh at prijsa/ Amen.

Om Dryckenskap.

SERRE Gudh af himmelrjē/
hur i sorgheligh må iagh klagha/
Osticketligh håller hwar man sigh/
I thessa siösta daghar/

Medh dryckenskap och frätzerij/
sörarghelse mon thet giffua/
Bland leekta och lärda/ bland tienare och
Ther om rå wil iagh scriffua. (frj/
Ther Andelig ha stånd begynne wij på/

Gudh vnne thet måtte oss båta/
Icke kan thet någ hor wål förestå/
Som dricker öffuer måtto/
Ther medh stemmer han sin lärdom/
Ther kan sigh icke wål falla/
Wore han och wåfare ån Salomon/
En dårå må man honom kalla.

Vloe lát sigh först druckert see/
 Thet monde honom illa betomma/
 Cham gjorde aff honom sport och spee/
 Ty bleff han aff Gudhi förbannat.
 Så sålde Samson starckleet sin:
 Och Loth sina dötrar skände/
 Ther the wille smaka thet tälde wijn/
 Stoor sorggh them tå ther hände.

Wýsdom och macht misbruka the/
 Som sigh til dryck iempe giffua/
 Ther aff kommer krýgh/ vproor och we/
 Och många taghas aff lyffue/
 Både Lagh och rátt haffuer capt sít (pol)
 När rws skal domer giffua/
 Tå hwar man gör alt som han wíl/
 Sull ondt ár tå at leffua.

Eli som war Gudz egghen Prest/
 Skulle andra förmana och låra/
 Han wille icke straffa sina sönners briff/
 Tå the wille drankare wara/
 Ty liggia the nu för korpar och örn/
 Och sorggh slogh honom til dödh/
 Han wille ey höra Propheten tilförn/
 Ty kom han i sådana mödha.

I fordom týdh tå nycheerheet/
 War hällen för dygdh och åhra/

Tå frow

11.
Tå stodh thet wål som hwar man weet/
Och Crôniker witnessbörd bára :
Men nu bland alla förachtas thet/
Som ey kunna dricka och swelia/
Swertia och pucka och åc otucht leef/
hwem kan the odygdher yprålia.

J Persen war en Konung bold/
Cambyses monde han heta/
Wådhe Land och Råste hadhe han i wold/
Och kunde them wål at skåca/
Stoor segher/byre och mytin pråis/
Monde han lång rådh hembåra/
Tå hölds han för en Konung wåis/
Medhan han monde nychter wara.

Men sedhan skickade han sigh icke wål/
Ty monde och lyckan omwenda/
Sin brodher låt han slå ihjål/
Sån syster monde han och stemma/
Och henne sedhan dråpa låt/
Oskylodigh barn han mörde/
Sitt herte blodh gaff han och yth medh/
Ther til honom dryckenkap förde.

Tå Alexander then Konung stoor/
han låt sigh nychter befinna/
Stoor segher han wan ehware han soor/
All Land monde han winna/

Men

Men wijn förtogh thens Herres modh/
 Och bleff wannächtighas lijke/
 Som ingen starck kunde stå emoot/
 Hwar äro nu hans många Rjkte.

Handwerck och Konster the wäl belöna/
 Thet kan wäl rws förtära/
 The menniskior äro icke wärde een böna/
 Som sijn konst lå wanåhtra/
 Så nödhgas han at tienna på nyy/
 Och får ey låna aff androm/
 Dehan drags för råtta och driffnes aff byn/
 Så steer thet i mångom Landom.

Hwshold är itt Paradys/
 När nycterheet är thet inne/
 Bland all stånd bäär hon loff och prjs/
 Thet kan hwar man besinna.
 Men thet kan icke länge stå/
 När man wil altydh rusa/
 Ty seer man och många oselt boo/
 Medh stoor och ödhes husom.

Podaghel och skabb och watusott/
 Sinkdom i huffuudh och bryste/
 Medh hosta och thet til lungo sotte/
 Som huffuudh och händer riste/
 Jöghonen see the illa veth/
 Som altydh dricka och stemma/

Och Elm

Och kinderna hängia som een klwet/
Ther på må tu them kenna.

När gods och helsa kommer them ifrå/
Som the så illa förtära/
Så nödhgas the medh staffuen gå/
Och sedhan tiggia lära/
Hwadh meera fölier / talar iagh ey om/
När honom all ting feblar/
Så går han fulsnart til galganom/
I honom må man sigh speghla.

Sådana straff äro cimeligh/
Ther til nw bryta många/
Men sedhan fölier pinan ewinnerligh/
Om the sigh thet icke ångre/
Til roten på trådth är yfen satt/
Hoo sigh icke wil omwenda/
han hugges aff alt medh en fart/
I elden kastas at brinna.

Then rijke man drack klareet och wijn/
Hwar äro nw hans godha daghar/
han får ey watn på tungona sijn/
Andoch han sigh ynckeligh klaghar/
Swaffuel och eeld ther skencfes i/
Och plågbor margelundes/
Och nödhgas nw så siunga o wñ/
Och fråze thet yth til grunde.

Migh

Migh tyckes then dryck är swåra byri
 Som penningar ey kunna betala/
 Men siålen skal ljdha heluētis fyrr/
 I pino och ewige qwoale/
 Hår tappas vchi ther scriffues vp/
 Zoo sigh ey wil omwenda/
 Thet wil betalas på siål och krop/
 I pino förvthan enda.

Ty rådher off Christus innerligh/
 Wij skole off tagha til wara/
 At dryckenstap och fråsetij/
 Skal icke wårt hierta beswåra/
 Then dagh skal komma så hasteligh/
 Som foghnen griper i snara/
 Sedhan fölter på ewinnerligh/
 O drinckare tagh tigh wara.

O Jesu Christ wij bidhie tigh/
 Sendt off tijn helgha Andes nådhe/
 At wij kunde lessua nychterligh/
 Som tu oss sielss monde rådha/
 Vplyys wår õghon at wij kunnt see/
 I hwadh sakra wij stadde åre/
 Tagh bort frå oss then jemmer och weel/
 Som rws kan oss vchi föra.

A M E N.

Beclagh

Beklagha aff all minn sinne/
Nå iagh medh Konung David/
Iagh kan thet och besinne/
Min Gudh han är migh wredh/
Iagh thet wäl weet/
Thet är minn synd orene/
Thet medh iagh honom allene/
Förtörnar mångeleeds.

O Gudh iagh migh bekenner/
En syndare för tigh/
Iagh mercker och besinner/
Intet annat vchi migh/
2^a n ond åtråa/
Medh lekamens begåring/
Til chenna werldzens nåring/
Then migh beswika må.

O H^{er}re migh benådhe/
Min Gudh och Skapare blidh/
Minn brist wil migh förrådha/
Thet är henns dagbligh tjd/
Och all minn ljet/
Tinn nådh lät migh bewara/
Frå Sachans falske sitara/
I chenna nådheligha tjd.

At iagh migh ey bortkastar/
Medh synd och ondsko minn/
Titt ord som synden lastar/
B Medh

Medh all sijn krafte och sinn/
O HERRE bold!

Låt migh så stadigh bliffua/
At ingen migh kan driffua/
Ifrå tijn macht och wold.

O Christe som äst allena/
Mitt hopp och all mijn tröst/
Tu äst Guds ord thet reena/
Som borttagher syndzens brist/
Thet är och wist!

Tu kant migh thet förwerffua/
At iagh må himmelriket erffua/
Mijn glädhie och all mijn lust.

Helghe And o HERRE!
Vthess tijn Guddoms macht/
Kant tu all sanning lära/
Som Christns haffuer sagde/
Alle medh sijn krafte!

Men iagh är här ålende/
Lär migh honom rätt at kenna/
Aff all min hogh och acht.

MA iagh icke olyckan vndgå/
Motte onådher få/
Aff werlden och hennes första/
Så weet iagh doch thet är min konst/
Guds ynneft och gånst!

17.
Ther wil iagh migh widh trösta/
Iagh weet försant/ Gudh är icke länge/
han kommer snart/ alt medh en fart/
Moot fienden han sigh rustet.

Merck huru iagh wil anslå minn saak/
Medhan iagh är swagh/
Och trösten sigh låter sinna/
Ty intet werldz wälde bliffuer fast/

Uthan medh hast/
Thet timeligha moste förswinna/
Then ewighe Gudh/ gör itt rätt modh/
Ther widh fast bliffi wägga gods och löffti.

han bielper wäl öffnerwinnat.
All ting sin tjd berama wist/
HERRE Jesu Christ/

Bliff flätige hoos minn sjdha/
Och see uppå olyckan minn/
Såsom wore hon tijn/
Thuru hon moot migh strjdher/
Moste iagh ther till/ i thetta spel/
Werld huru tu wilt/ Gudh är min sköld/
hans saligha ord migh leedher.

Gudh hwem skal iagh elagha/
Then sorgh och ålend iagh dragher/
Sör många misgerningar mina/
B ij Som

Som i min ungdom äro bedreffnel
 Migh hoppes the äro tilgiffnel
 För Christi dödh och pina.

Jagh är en fattigh fångel/
 I denna här werlden så länge/
 Som itt fåår vppå een dö/
 Jagh kan icke hädhan komma/
 Veban Gudh sender migh sin Anda/
 När iagh aff thenns werlden skal dö.

Jagh är margfaldeligh gripen/
 Medh synder och förgh beswiten/
 Som en fisk vchi itt nåät/
 Gudz ord kan migh wäl hielpa/
 När iagh thet annamar medh rätta/
 Och gör migh itt fejte modh och samwet.

Soffuer iagh eller wakar/
 Bekenner iagh migh wara saker/
 För Christo Z Erren min.
 O Gudh tu migh beware/
 Frå Sathans fafke snara,
 Vchaff mörkret hielper han rienaren sit.

Ty bedher iagh tigh Z Erre Christe/
 At tu wille weta mitt bästa/
 Vchi lidsta andedrächte män/
 Hielp migh så wäldeligh stridha/

19
Mina fiender ifrå migh driffuas
Sompna och waka i glådhiens tijn.
O Gudh i dina händer!
Besaler iagh alt i sänder!
Min anda trop löff och siäl!
Iagh haffuer ey kunnet betänckia/
Huru werlden hon låter sig sänckia/
När iagh och i min wälmacht war.

Mitt hierta hwij grämer tu tigh/
För werldens gods så sorgeligh!
Som är doch rimeligt/
Til Gudh sätt titt hopp och tröst/
Som haffuer alla återlöst.

Han wil och kan tigh hielpa wist/
Aff all nödh ty han weet tijn brist/
Hans är himmel och iord/
Min Guds kär och min fadher kär/
Tijn hielp låt altydh wara migh när.

Medh in tu min Gudh och fadher är/
Tn barn moste tu haffua kär/
Aff fadherligh godheet/
Mitt ursprung är aff asko och muld/
På iorden haffuer iagh ingen huld.

Then rijke förtröster på sijn rikeedom/
Men iagh på Gudh som är allena from/
B ij Andock

Ändoch sagh ljdher förhaat/
 Så weet sagh wäl och troor försan/
 De han migh aff all nödh hielpa kan.

Elia hoo försorgde tigh/

Tå regn ey kom aff himmelen midh/
 Try runde åhr omkring/

En Änkia aff Sarpas swagh och klean/
 Hon södhe tigh förvthan meen.

Och at tu ey skalle ljöda nödh/

Tå tu drogh tigt som Gudh tigh bödh/
 Och hans befallning gjorde/

Tigh förde korpar kött och brödh/
 At tigh intet cryta skulle i tijn nödh.

Tu soff vnder itt Enebär trä/

Ther Ängelen kom och lät sigh seel/
 Han förde tigh wata och brödh/

Tu gick ther medh en wägh så lång/

Til Horebs bergh vthan hungers twång.

Joseph i Egypten war försald/

Thår han leedh orätt och öffnerwäld/
 Sör sijn gudhfruchtigheet.

Hans saat Gudh vthförde så wüde/

En Herre wardt han mächtig och rikt.

Daniel Gudh och icke förgaant/

Blår han ibland the leyon satt/

Gudz Ängel war ther hoos/

Som igenlychte leydnens min/
 Och skaffadhe maat i sinom stund.
 Then trofaste Gudh ey förgäta wil/
 The tre Män som woro kastadhe i eelo/
 Sin Ängel sende han tijt/

Lär them bewara för eeldzens glödh/
 Och halp så them aff all theras nödh.

Jonas monde och Gudz hielp få/
 Ta han vthi hwalsfiskens bukt lågh/
 7 daghar och nätter tree/

Gudh medh sitt ord thet wisseligh glorde/
 At fisken honom på landet förde.

O Gudh tu äst ån nw så rikt/
 Som tu haffuer warit ewinnerligh/

Mitt hopp står alt til tigh/
 Låt min själ alethid richra sigh/

Så haffuer iagh nogh ewinnerligh.

Alt hwadh på thesse werlden äst/

Guld/ silff/ wellust och annat meer/

Rikedom och stäteligheet/

Thet wahrar en så liten tith/

Och hielper ey til ewige löff.

Hwad rimelighit är iagh förachta må/

Allenast tu wille låta migh få/

En ewigh saligheet/

Then Christus haffuer migh bereedt/

Genom sijn pino och ödmuktheet.

Loff / åhra och prÿs skee tigh o Gudh /
 Som migh haffuer lært kenna tyn budh /
 Jagh bedher tigh ðomiukeligh
 Titt ansichte wendt ey frå migh /
 At iagh må altyd bliffua nâr tigh /

A M E N.

Sedhan man leffuer i werlden säll /
 Skal man besinna och achta sülwäll /
 At döden wil oss fresta /
 Hans tilkommelse är oss wifs /
 Men tyden och stunden är oss owifs /
 Han wil oss wisseligga gesta.
 O Jesu / O Jesu /
 Zielp oss at tänckia wårt bästa.

Når som wij tänckie ther minst uppå /
 Då kommer ther en gest som klappar och
 Then wij pläghe döden kalla : (Når)
 O menniskia tu skal nu fölia migh /
 Jagh wil icke länger fördröya medh tigh /
 Jagh fånger så menniskior alla.
 O Jesu / O Jesu /
 Wij troligha på tigh kalle.

Then stund wij leffue och må sülwäll /
 Då achta wij intet wår fattigha siäl /
 Som synden skal dyrt betala /
 Wij ruffue och slite effter werldzens ting /
 Wår

22.
Wår hugh han løper all werlden omkring/

Och mon så tjdhen förhaala.

O menniskia/ O menniskia/

Ther skal tijn siäl betala.

Lekamen ligger i jorden igen/

Han röres icke meer än som en steen/

Förglöm all werldzens äghor/

Wenner och scender tagha penningar och
guld/

Lekamen leggia the i swarta iord/

Men godzet wilia the wenda.

O menniskia/ O menniskia/

Tu och rar ey hwart siälen skal lända.

Når siälen kommer för domen at stå/

Hon fröchtar fullswåra huru tå wil gå/

Och skälffuer och riffer sig swåra/

Hon seer sina gerningar för sig stå/

Och wil tå gerna wara ther ifrå/

Hon fäller så många tårar.

O menniskia/ O menniskia/

Hwad wil tu tin. **H**æra Gudh swara:

Tu klådth then nakna och låna hws

cher til/

Och wåsa honom wågh som tu seer fara

willy

Och hielp the döda til grassua/

B

Zugh

Hughswala then som bedröffuat är/
Och achta then swaka / giff honom godh
skåål/

The gerningar wil Gudh aff tigh haffua.
O menniska / O meniska/
Gör thet i alla dina daghar.

Räkna tigh intet förtiena thet medh/
Gudh Sådhera wenskap och andeligh
Thet skal tu Somen åtniwa / (fridh)
Han haffuer löst tijn siäl igen/
Medh pino och dödh (Christus alleen)
Strjät oss från ångest och qwijdha.
O Jesu / O Jesu/
Wij stadheligh tigh förbjudhe.

A M E N.

Gett syndigh man / som lågh i synd/
zens swala/
Han hörde een röst aff himmelen til
sigh tala :

Waka vp waka vp / iagh achtar tigh hugh/
swala/
Wch see thet liws / som stijn öffuer bergs
och daalar.

Swar är then röst / migh wäcker aff
hiertans grunde/
Iagh är en Angel / tigh wäcker så man
gelunde/ Soff

Soff nu ey länger / tu biðh tigh Gudh
miffunda/

Och yppa een wiffa / i thenna här mors
ghon funde.

Jt sorghfult hierta / kan hwarken
qwädhä eller siunga/

helt när thet är belagdt / medh dödzens
tunga/

Then stora armodh / beklagha bådhe
gamble och unge/

Och Messaren Christus / som Schriffteen
kan wäl begrundä.

När syndaren wil / sitt hierta til Gudh
omwenda/

Gudh pläggar honom nådh / aff hertans
grund at senda/

Säll är then siäl / som Gudh wil til sigh
senda/

Och nådhennes liws / til ewigh tjdh up
senda.

Then syndighe stodh up / han kende
sigh fåä een ljisa/

Han wiste Gudh aff hierta och mun at
priffa/

Han sågh thet himmelska lufset öffner sigh
Medh

Medh ödmucka röst / begynte han dagh-
zens wisa.

Miskundeligh Gudh / låt Nådhermes
fool vprinna/
Jagh måtte medh hennes liws / frå synd-
zens nödh förwinna/
Lughswala mitt hierta / vplyys både siäl
och sinne/
Låt migh idagh / tin helgha wenskap
finna.

All werldzens liws / vpran aff een Mor-
gh önsterna/
Som jännerligh är / Gudz modher och een
ödmuck terna/
Aff hierta och mun / wil jagh prýsa Gudh
så gerna!

Han wille min fiende / ifrå migh spierna.
Min HERRa och min Gudh / böör
migh altidh prýsa och loffua/
Som stödde migh eylänger / i syndenn
at söffua/
Migh tyckte mitt hierta / thet war bespen-
i kloffua/
Så länge jagh lägh i thena här synd-
zens döffua.

Min höghste Sreksare / böör migh al-
tidh ställa!

27. Hoffvingen Sichern henne siya fick!
Hans hierta til henne vprinner/
Han togh then Jungfrw medh wolde/
Hennes brödher storlighen förtyckte thet/
Thiällogo the Sichern/ och stadhen medh/
Then sköfladhe thet/

Hwar bleff rå hans skältheet och wälde.

M Gudh som all ting haffuer i wälde/

Tu werdes wår troo förmera/

At döden som tu haffuer nedherlagdt/

Han oss ey skadha kan göra/

Tu är wår Balsam then bästa/

Når wij wår ålendheet tänckie vppå/

Wij genom döden til lössuet gå/

In til ewigh tidh/

Gudh giffue oss nådher sina.

Ryöher iagh / och gånger och hwar
iagh gör/

Min armödh iagh altidh påtäncker/

En syndare iagh föddes/ leffuer och döer/

Och werlden medh sorgen migh skäncker/

En anfechtning är werldzens wäsend.

I dagh iagh brastar och håller miet påål/

I morgon iagh faller och wisnar som strål/

Som slaghit är nödh/

Så swikfult är werldzens leffuerne.

Therfore

Ther före råðher iagh allermest/
 Zwadh thet är meera man eller qwinna/
 At man troor Gudh allena bäst/
 Så kan snart sorghen förswinna/
 Gudh fogher tigh wål tijn födho/
 Ty then sigh vphöyer han faller omkull/
 Then ödmuøke får bådhe silffuer och gull/
 Igenom Gudz werck//
 honom skee prÿs och äbra/

A. M. E. N.

S Gudh hwem skal iagh klagha/
 Mÿn synd är swår och stoor/
 Vndfängen är iagh i wee och plås
 Och wenter then swarta iord/ (gha)
 Jagh kan migh icke besinna/
 Vthan Gudh han hielper migh/
 O Gudh spaar migh mitt lessuernes/
 Jagh wil migh bättra moor tigh.
 Doch wil iagh icke förtwifla/
 At lyckan görs migh oblyd/
 Bådhe nu och i allatidha/
 Til Gudh sätter iagh mÿn lÿt/
 Låt migh o Gudh at stånda/
 Tirne Guddomligh fruchtean/
 I frestelsen haffuer iagh wandrat/
 Ther haffuer iagh offra försökt.

O Gudh

45 VIII

O Gudh wende all ting til thet bästa/
 Ståll all ting i godh beråd/
 Alle äre wij fremmande gester/
 Giff oss tina helgha råd/
 Låt ingen werldzens åhra/
 Wara migh så lustigh och kår/
 Thet iagh borttappar tijn lära/
 O Gudh iagh troor tigh wål.

Ingen konst kan iagh yppinna/
 Allt och then Lätiare book/
 Til mijn sorgh wee och wanda/
 Giff oss tijn ewigha råd/
 Tu äst then yppersta Lätiaren/
 Som lätkier til löff och siäl/
 Vnn migh mitt leffaerne at spätia/
 O Gudh iagh troor tigh wål.

Iagh ropar til tigh Gudh Sedhet/
 Gudh Son och then helghe And/
 At tu nuw migh bewarar/
 Then helgha Trefaldigheet/
 At iagh måtte snart hädhan fara/
 Aff thena werldzens swick/
 Sin Son haßuer han oss giffat/
 Oss allom til saligheet/

A M E N.

Loff

loffsånger / at befala sigh Gudhi
om morghonen och
affronen.

MIn Gudh och Sadher käre!
Jagh tackar och prisar tigh!
Som haffuer från all fahrel

Jnatt bewarac migh!
Tu haffuer aff tijn nådhe!
Migh nu bewarac wål!
Och frelst ifrån all wådhe!
Både til lyff och själ.

Medh each wil jagh tigh prisa!
Min Gudh och Sadher kår!
Som migh then nådh bewisat!
Werdes och wara migh når!
7 dagh ther om jagh bedher!
Låt hoos migh skee wilian tin!
Leedh migh i tinne sedher!
Sörhindra wilian min.

At jagh icke bortwåker!
Ifrån tin rätta wågh!
At fienden ey beswåker!
Och orätt ledher migh.
Opbålc migh och beware!
Thet bedher jagh flögige tigh!

Grån

Från Sathans falska snare/
Som han sätter för migh.

Förlån migh troona reene/
På ein Son Jesu Christ/
Wår Frelserman allene/
Förlåt migh all mÿn brist/
Tu migh ey össuergiffuer/
Thet haffuer tu loffuat migh/
Om iagh widh troona bliffuer/
Och flÿctige åkallar tigh.

Werdes migh hoppet giffua/
Som migh vphålla kan/
Låt migh i kärleek bliffua/
Emoot hwar Christen man/
At iagh alt gott kan göra/
Min näste såsom migh/
Och sådant leffuerne föra/
Som kunne behagha tigh.

Titt ord låt migh bekenna/
För ehenna arghe werld/
Låt ingen migh från tigh wenda/
Medh gods eller flård/
Leedh migh effter tin wilia/
Oplys mitt hierta och sinn/
Låt ingen ting migh åskilial
Från rätta sanningen tÿn.

Lät migh thenna dagh fuländal
 Ett namn til loff och prÿs/
 De iagh migh ey bortwender/
 Från tigh o HÆKre blÿd.
 Tigh wil iagh migh befalla/
 Medh kÿp/ läff och siäl/
 Werdes migh widh macht hålla/
 Och alt bewara wäl.

Jagh tackar tigh HÆKre Chriſtel
 För tina wälgeringar all/
 Som migh äre bewÿſtel
 Behaff tigh margesfall/
 Ett namn ther wil iagh prÿſa/
 Tu som är allena godh/
 Som werdes off beſpÿſa/
 Medh tin Läkamen och Blodh.
 Tigh ſtee loff prÿs och åhrel
 O Gudh och Fadher min/
 Tu werdes hoos off ware/
 Medh wälſigneiſen tin/
 Werdes migh tÿn nådh ſende/
 När iagh boreſäna ſkal/
 Giſſ migh en ſaligh ånde/
 För migh til tin ewighe ſaal.

A M E N.

C q

Jagh o

Jagh wil aff hiertans grundel
 igh loffua HERRE bliðh/
 I thenna här morghon stundel/
 Och allan mÿn löffstÿdh/
 HERRE Gudh vthi tin Thron/
 Tigh stee loff prÿs och åhrel/
 Genom Christum wår HERRE/
 Tin eendesta kære Son.

At tu migh haffuer aff nådhel
 I thenna framliðhne natt/
 För skadha och allan wådhel
 Så nådhelighen bewarat/
 Jagh bedher ödmukteligh/
 At tu ifrå migh tagher/
 Mÿn synd som migh alstÿdh dragher/
 Til at förörna tigh.

Werdes och migh bewara/
 Aff tina skooras mistund/
 För skadha och allan fahra/
 I dagh och allan stund/
 För alstöns sorgb och nödh/
 För falska munars tungor/
 Och för Sathans marge funder/
 Och så för en ond bråvödh.
 O Gudh i tina händer/
 Min ande löff och siäl

Befaler iagh alt sender/
 Bewara tu fulwål/
 Mitt hws och så min gård/
 Föräldrar wanner och frender/
 Och hwardh som ther til ländert/
 Haff släktigt ther om wård.

En helghe Aⁿgel bljöhert/
 Han wjke ey ifrå migh/
 All dieffuuls list fördriffuel/
 Som söker dagheligh/
 At komma migh på fall/
 Zielp at han ey skadha kan göra/
 Eller minn siäl förföra/
 I henna här jämmerdaal.

Gudh sadher wil iagh åbra/
 Guds Son och then helghe And/
 Som alt förmå regera/
 Medh sina wåldigha hand/
 At alt kan wål tilgå/
 Mitt kall wil iagh angråpa/
 Och migh therwthinnan beflåta/
 Then stund iagh leffua må.

Morghonsignelse.

At tu migh i henna mörke natt/
 Så nådigt haffuer bewarat/
 C ij At iagh

At iagh fick see Solennes Skän/
 Thes tackar iagh tigh Gadher minne
 O tu troofaste J^H i Christ/
 Therta år tijn wälgerning wist/
 Tu haffuer min krop karst och sund/
 Bewarat alt til thenna sund.

At iagh hadhe min sömpn roligh/
 Och döden intet skadde migh/
 At Sathan sem til offbäär haat/
 Slogh migh ey nidh i thenna natt.

För sådan nådh och mistund/
 Ware tig prüs i alla stund/
 O helgha Trefaldigheet/
 Som regerar i ewigheet.

Tu wärdes och bewara wäl/
 Migh thenna dagh til krop och siäl/
 Från all skadha och fahrligheet/
 Aff tijn stoora barmhertigheet.

At iagh må lessua i mitt kall/
 Christen och from förrethan fall/
 Och ther ochi så sticka migh/
 At thet kunde behagha tigh.

O H^Hre Gudh tu war migh när/
 At iagh haffuer dygd och ähre får/
 At iagh aff hierat fructar tigh/
 At Ikar min nästa såsom migh.

Alle hwadh tu haffuer giffute migh/
 O HERre befaller iagh tigh/
 Ord/ gerningar/ tanckar och förstånd/
 Befaller iagh vthi tijn hand.
 Låt minne tanckar HERre bljdh/
 Sampe ord och gerningar altjdh/
 Lända til prjvs rict helghe namn/
 Och migh til ewigh siälegagn.
 Loff prjvs och tack til ewigh tjd/
 Skee tigh o HERre wår Sadher bljdh/
 Gudh Son/ then helghe Ande och så/
 Arther är ingen ånde på:

Affconsignesse.

Solen sigh från oss wender/
 Och daghen haffuer sin åndel/
 Then mörke natt kommer igen/
 Som driffuer från oss daghsens skeen.
 O Sadher i tin högste Thron/
 Jagh tackar tigh genom tin Son/
 At tu migh från all fahra/
 Thenna dagh wil'e bewara.
 At migh icke then bittra dödh/
 Haffuer skadhat/ eller annan nödh.
 At Sathan wår fiende gram/
 Haffuer ey förde migh på synd och skam.
 E uig Tigh

Tigh see loff prÿs och tack altÿdh/
 O högste Gudh och Sadher blÿdh/
 Hassuer iagh brutit tigh emoot/
 Sörlät migh thet o Sadher godh.

Ty hwar finnes o Gudh then man/
 Som frÿ från synd sigh säya kan/
 Mÿn synd bekenner iagh för tigh/
 Gack ey HERre til råtta medh migh.

Mÿn synd bekenner iagh för tigh/
 Tu weest at thet wist ångrar migh/
 See til mÿn suckan ey til mÿn skuld/
 Barmhertige Gudh och Sadher huld.

Och stätt migh bÿ i thenna natt/
 Tin Angel hassuer på migh ache/
 At ingen sorgh nödh eller skam/
 Mÿgh skadha eller stielpa kan.

Söör migh aff thenna mörte daal/
 Och lät migh skadha Solen klar/
 Så skal mitt hierta prÿsa tigh/
 Mitt liws och löff ewinnerligh/

A M E N.

Tacksänelser efter Måltijdh.

ACKER HERranom som är gånsta
 blÿdher/
 För sina barmhertigheet i alla tÿdher.
 Amen

Then off aff sina godha milde haffuor/ 32
Sampe all sijn creatur så wäl begäffuar.

Sjunger H KRanom gansta innerlis
gha/

Loff/ präs/ ähra och tacf ewinnerligha.

Ty han rått som en mild barmhertigh
Fadher/

Off sijn törffsighe barn födher och kläs
dher.

Giff Gudh at wij tijn godheet wäl bes
crachte/

Och på tijn helgha budh och wilia wachte.

Genom tin eenda Son wår H KRa
Christum/

Liffzens tröst och saligheet in för tin
Thron.

Off til stor frögdh och så til myktis
gamman/

Then ti sijn ze wij nw aff hiertat Amen.

S Jungom nw aff hiertans grund/

Loffuom Gudh i alle stund/

Som off s. n. n. dh haffuer bew. tist/

Medh maat och dryck off bespüst.

Dur och fogblar haffuer han närt/

Nådheligen och off bestärt/

Thet som wij nw haffue förtärt.

C v

Ty loff

39 Ty loffnom Gudh wår HÆRE inlt /
Then dienst han aff oss haßua wil /
Besinnom huru han oss är kår /
Menniskan ther om witne bår /
Ty hon är aff kött / hudh och beent /
Konstligh och wål tillsamman kommen /
At hon må besee daghsens steen.

Så inart som menniskan löffuet fåår /
Strat hennes köte redha ståår /
I hennes modhers löff försant /
At hon sig ther aff födha kan /
Ändoch thet cen ringa spjås år /
Lijfwål feblas inret thår /
Tu thes hon födhs i werlden här.

Gudh haßuer torden och bereet /
At himten få syn födhe och beet /
Bergh och dalar watnar hans hand /
Han giffuer wårten i all land /
Ochaff torden / frucht / brödh och wijñ /
Giffuer han oss aff nådher sijn /
Alls å födher han kroppen tin.

Sitt i watnet / effter sitt ord /
Giffuer han vppå wårt bord /
Lagg aff fogblar stoore och små /
Ther aff warde yngar och så /
Allt moste wår födha wara /

Ore/ hiore/ elgh/ fåår och hara/
Sitt wil Gudh ey för oss spara.

Ty tackom Gudh vthi all Land/
han giffue oss sin helighe And/
At wij hans godheet rätt förstå/
Allijdh effter hans budhord gå/
hans helighe namn wijde vthföra/
Och hans loff allom kungöra/
Thet Gracias wil han höra.

En Böödn til Christum/ om
ena salighe ändelycht.

Jesu Christ san Gudh och man/
Som borttogh synd och dödzens
ban/

Genom tijn bittra pins och dödh/
Tin dyra blodh/ swert kors och nödh:
Jagh bedher för tin swedha och werck/
Bönhör min röst och ther på merck.

Wår jagh kommer i mörckjens daal/
I dödzens kamp och dödzens quaal/
Och då min synn förswinner slätt/
Min öron ey meer höra rätt/
Och då min tunga ey tala må/
Mitt hierta j werck brister och så.

Mitt

När min förnufft ey meere förstår/
 All menniskligh hielp migh och vndgår!
 Så kom Herre Jesu Christe blijd!
 Och hielp migh i min sista tid!
 Gör migh aff thenna jämmerdaal/
 Förkorta dödzens pina och qwaal.

The onda andar ifrå migh driff!
 Medh tinom Ande hoos migh bliiff!
 Vplöds min siäl aff thetta band/
 Och vndfå henne i tina hand:
 Kroppen hwiles i iorden så/
 At han må gladh tin doom vndfå.

Een godh vpståndelse migh bewaar!
 På then sista dagh bliiff mitt förswaar!
 Och mina synd ey meer betänck!
 Aff blotta nådh migh löffuet stänck!
 Som tu migh i titt sanna ord/
 Tillsagdt haffuer/ och iagh thet wist troor.

Sannerligha sägher iagh vthan list!
 Zoo min ord troor och håller wist!
 Han skal i domen aldrigh stå/
 Men genom dödh til löffuet gå!
 Fast han än bliffuer timeligha dödh!
 Skal han ey brinna i heluetis glödh.
 Förty iagh wil medh starka band/
 Genom friga vthu dödzens band!

Och sätian i mins himmels roo/
Ther han medh migh skal saligt boo/
Frögdas och så ewinnerligh/
Ther til hielp oss Gudh nådeligh.

Wä bidie o Herre eff hiertans grund/
Förlåt wåra brist i alla stund/
Hielp oss medh hiertans hogh och ache/
Tin herligha dagh och stoora mache/
Förwenta medh glådhe och Christeligha
roo/
Til thes oss nåkas then saligha roo/

A M E N.

En Tröstfång på sotefången.

När min tjd och stund kommen är/
At iagh skal hädhan fara/
Tå lär migh Jesu Srelsare kär/
Och migh nådeligh bewara:
Iagh befaler tigh min siäl och and/
På min sidsta tjd och tijn hand/
Tu henne aldrig förlåter.

Min synd migh nu bedröffuat gör/
Samweret giffuer ey hwila/
Synderna flere än sandkornen är/

Doch

Doch wil iagh icke förtwifla/
 Men tänckia troligha på din dödh/
 O Jesu Christ/ tijn saår så rödh/
 Skole mig wái fast vppehålla.

Vchi en lekamen en lem iagh är/
 Ther wídh tröster sigh min anda/
 Jagh skilies ey från tigh min Gudh så kär/
 Vchi dödzens pino och wánda.
 När iagh án döör/ så döör iagh tigh/
 Jet ewigt löff hássuer tu migh/
 Medh tinom dödh förwerffuat.

Thetta hopp hássuer iagh medh alla
 them!

Som Gudz nádh är förlánadh/
 Fórey iagh är tijn församblings lem/
 Tijn aimánneligh Kyrkio förenat/
 Vchi h. yne twáttes hwar aff tigh!
 Som lessuer medh henne endráck celigh/
 Vchan henne Gudz wanner ey finnas.

Lífter ty tu och vpstånden ást/
 Skal iagh i grassuen ey blíffua :
 Tijn himmelsfárd tröster migh mást/
 Dödz fruchtan kan hon bortdríffua/
 Och hwar tu ást tít förer tu migh/
 Ae iagh má ewigt blíffua hoos tigh/
 Tu faar iagh nu hádhan medh gládhe.

Om then helghe Andes v:tho 48
sendning.

Iam Christus astra ascenderit.

Sedhan Christus til himmelrūt/
Opfoor til Sathrens högtra hand/
Vehsende han til iordergt/
Then begges theres helghe And.

Werlden hadhe antaghit Gud; Lagh/
Och kunde them ey fulc göra/
Gud; Ande kom på Pingesdagh/
Som them wil i hiertat föra.

Vår Apostlarna bodde fast/
Lendrächtelighen på itt rum/
Såsom en dohn/ medh en stoor hast/
Then helghe Ande til them kom.

Han kom som eeldztungor på them täl/
Vehsend aff Sathrens klara skeen/
Och stadfäste Gud; wilie så/
Ihiertat på hwar och en.

Thes tackom wq Allmächtigh Gudh/
Sather/ Son och then helghe And/
Som lærer oss lün helgha Budh/
Och giffner oss itt rätt förstånd/ Amen.

WJ begå then hughneligh tådh/
Gudz Sadher gaff aff högghen
midh/

Hughswalaren then helghe And/
Dhi Apostlarnas förstånd.

Han steen som eeld på hwar och en/
Han förtoogh thet them gjorde meen/
Så bleffue the råcsinnadhe/
Jord och kärleek brinnande.

The taladhe medh tungor så/
All Slechter vndradhe thet på/
Och hölle them för drucken mån/
Som intet hadhe smakat ån.

Perrus bewijste thet medh krasse/
Joel Propheten hadhe sagde/

Om Gudz Andes tilkommelse/

Moos Judarnas gensayelse.

Om Pingesdaghen gaffs Laghen midh/
Som gjorde wårt samwet ofridh/

Tw kom Gudz Ande samma dagh/

Han fulborda wille Gudz Lagh.

Tu som lärde Propheterna/

Och vplyste Apostlarna/

Förlåt oss all wår synd och brist/

Giff fridh och affstyrr Sathans list.

förbarr

Förbarma tigh öffuer oss nwo/
Och sende oss nioh the gäffuor sin/
Tin Anda vchi Jesu namn/
Som lärer oss wårt siälegagn.

Thes ware loff vchan endas
Gudh/ then off then nådhen sendel
I dagh vchöffuer iorderigt/
Sin Ande nioh aff himmelrigt)

A M E N.

Litanier i Sångwies/ stälte
vnder the Nocher/ Sadher
wår/ etc.

Gudh Sadher vchi himme' rikt/
Gudz Son och Ande sannerligh/
Tu heligha Trefaldigheet/
En enigh Gud i ewigheet/
På titt löffte wij bidhie tigh/
Werde offhöra mildeligh.

Och see medh nådher til wår böön/
Och effter wår förtienst ey löön/
Denådha oss för tijn mistund/
Bewara oss i alla stund/
War oss barmhertigh/ hielp off Gudh/
At wij effter fölia tijn budh.

D ij

Bewar

Bewara off Gudh för Sathans fands/
Ac han off ey förderffuar i grund/
Wende ifrå off hans glöddande skott/
Ac wij måghe vndfly hans spott/
O käre Gudh war heos off wål/
Ac töte och blodh off ey förqwåål.

Wij bidhie Gudh aff hiertans grund/
Frels off från blydger skam och synd/
För krügh/ fiendskap/ haat och nijt/
För eeld/ owädher och dyrtijdh/
För Pestilenz och Kranckheet swind/
För Hasszndoh och all skadheligh eing.

Bewara off H'ERre j all wår nödh/
Frels aff ifrå en ond brådödh/
Och när wij för em domstool ståå/
Måghe rå tina nådher fåå/
Förkasta off icke H'ERre bold/
Dchi ehen ewigha dödzens wold.

Wij arme syndare bidhie meer/
O Jesu Christe wår H'ERre kår/
Zielp oss genom tijn födheljel/
Titt bittra kors och hårda weel/
Genom tijn helgha vpståndeljel/
Och segherfulle vpfarel. e.

Tijn församling o Gudh bewaar/
Dchi tijn ord och lärdom klaar/

Theslho

Thessles tina tienare troos
Lætt ord fruchtsampt i them boos
Giff them tin heige Andes krafft/
Tijn ord giffue them styrcke och mache

Förskaffa o Gudh vchi tin Sådhl
Them som troligha vngå medhl
Tagh oss ifrå all falsk lård om/
Sörarghelse ifrå oss wår/
The som arbeta i tin wjngård/
Dplys/ haß omk. ing them wård/
Affstyr o Gudh medh wäldigha hand/
Them som tijn ord göra mootstånd/
Affwende eheras försärligha macht/
Som thet förtryckia haßua i acht/
The som för tijn ord lüdha twång/
Them gör büstånd i all mootgång.
Biskerm o Gudh wår gods och löff/
Affwende vproor/ twedracht och kiff/
All Oßfuerheet vchi wårt Land/
Giff saligh rådth och goet förstånd/
At hålla fridh i allan tjd/
Vndfly mord/ blodhspillan och strydh.
Giff och wår Konung tina nådh/
At han wandrar effter tict rådth/
Biskerm honom til löff och siäl/
Ifrån alt ondt bewaran wål/
D iij

320
Zane

Hans wårdnat / Råd och trogna Mån/
Bewaar / och tina nådh föråån.

Haff them och i bestyod o Gudh/
Som lydiche äre tijn budh/
Besser wårt Land / och hielp aff nödh/
Tu som för oss haffuer lidhit dödh/
Förmån och folck befale wij tigh/
Werdes them welsigna nåd heligh.

The som äre i fahrlicheet/
Hielp them för tijn barmherticheet/
Zughswala alla bedröffuadhe/
Theras siukdom ångest och weel/
Styrck them HERre och giff gott modh/
At the kunne dragha titt ook.

Añckior och Sadherlöse barn/
Bestyode medh tin Guddomeliche wårn/
Hielp them som äre aff siukdom swaghe/
Theras bödn lät tigh wål behaghe/
Gör them til theras siålar sund/
Tröst oss ochi wår sidsta stund.

O kåre Gudh war them huld/
Ther någhot ljdhe ochan skuld/
Hielp them aff theras fienders hand/
Theras sorg och fångsle affwendel/
Tha som och ellies ljdha straff/
Tröst them medh tina helgha krafft.

54
Förlåt våra fiender thetas brott/
Och måghe vinnas oss gott/
Förlåån at wij i fridh och roo/
Bliffue hwar annan huld och troo/
Hjelp alle syndare wenda sigh/
Och lära oss hiertat kenna i gh.

Och Gudz fruchtan vchi wårre Lanv/
Förlåne oss tijn milda hand/
Och födhan vchi söd och flodh/
Wardes oss omna HERRE godh/
At bruka cicc rampn til loff/
Och til wåra nödhorffs behoff.

Wår wårdnade och wålgerningzmån/
Bskydd och tina nådh förlån/
Låt oss lessua effcer tijn budh/
Och glädhis i tigh HERRE Gudh/
Swadh nödhorffrige och nyttige år/
Thet weest tu bäst/ och oss bestäär.

O Jesu Christ Gudz eende Son/
Som är ehen högste nådhennes Thron/
Widoch wij ey wårdighe åre/
Nighot aff ein Fadher begåre/
Doch är wår ljte så stoor til tigh/
Tu äst wår Midlare wissertligh.

D v

Lyt

55
Ty tu äst Gudz meenlösa Lamb/
Som oss haffuer frelst aff syndzens band/
Och wä. wille'igh i dödden gick/
Oft yloigh och vthan swick/
Sörbarma tigh off uer oss a lesamman/
Thet bidie wij aff hiertat/ A M E N.

Om Bröllopet i Cana/
Iohan. 2.

Bridle daghen itt Bröllopet wardet/
Vchi Cana i Galilea/
Til hwilket Jesu modher godh/
Bless budhin Jungfru Maria.
Je us war och budhin medh flit/
Hans Lärlingar Komme och tit/
Brudhgummen ähre bewisa.
När Mälqden höltes allebäst/
Tå begynte them fattas wijn/
Iwar man hadhe rå druckit häst/
Maria taler til Sonen sin/
Här är innet wijn til dricka/
Vthan tu wil them thet sticka/
Annor råd h wij nro ey wete.
Jesus sadhe til henne igent/
Owinna/Swad h haffuer iagh nredh tigh/
217

51
Mitt lifd är icke kommen än/
Hwad han befaler / gören så/
han kan och wil oss wäl hielpa.

Thår wore sex krukor aff steens/
Satte effter Judernas rening/
Try mått gick vthi hwar och en/
Sådan är Johannis mening:
Them bddh Jesus fylla full snart/
Thet bleff så bestyrt medh en fart/
Thet worde medh watn vpfylte.

Han sadhe / skäncker nro vthi/
Och Bökemestaren giffuer/
bedder honom thet smaka frög/
Gladher han thet aff bliffuer/
han wiste ey hwadhan thet wijn
här kom / han smakadhe i thet sin
Den tienarne thet wäl wiste.

Bökemestaren strax bortgick/
Hudgummen leet han tå kalla/
godha wijnet tagh nro först fick/
underligh må ey tigh halla/
hwar m:n först goett wijn framhäär/
thet sedhan thet som såmbre är/
thet gesterna druckne bliffue.

50
Tu haffo

57. Tu haßuer surt wñn först inßändt/
Och gömt thet godha alt här til/
Tu haßuer tigh ey rätt betändt/
Iagh thet icke så haßua wil.
Tget war thet förste teken/
Jehus gjorde i Galileen/
Och syn herlighcet kungiorde.

96. Een skön Andeligh wißa.

FRån Gudh wil iagh ey skilias/
Ty han skils ey från migh/
Leedh migh effter tin willia/
Iffrå min wille stügh/
Han räcker til migh syn hand/
Både affton och morgnon/
Wil han migh wäl försörja/
Welsigna mitt kall och stand.
Tår menniskligh hielp och nådhet
Plat vthe och borte är/
Tå hielper Gudh i wådhet
Them honom haßua käärl
Frñar migh från synd och last/
Kreßlar i nödh och fahra/
At iagh må trygger wara/
Tget croor iagh wißt och fast.

Jagh wil aleghd förtrösta/
På honom i min förgh/
Ty han weet wäl mitt bästa/
Och är min fäste boegh/
Mitt löff min ande och siäl/
Til honom allena iagh sätter/
Mijne saker han vchrätter/
Och migh bewarar wäl.

Aleghd skal man honom loffua/
Bäde medh hierta och röst/
När wij waka eller soffua/
Är han vår hielp och tröst/
Then stund är saligh förwist/
Then wij på Gudh tänckie/
Oss i synden ey sänckie/
Hielp oss **Jesus Christ.**
När werlden skal förbrinna/
Medh alle sine prääl och pracht/
Alle gods skal då förswinna/
Sampt herligheet och mach.
När wij nu aff ömpne äre/
Warde wij medh iord betäckte/
Och aff Gudhi upwäckte/
När wij haffue hwilat thär.
Siälen bliffuer wäl förwarit/
Sörod vchi Abrahams sköde/

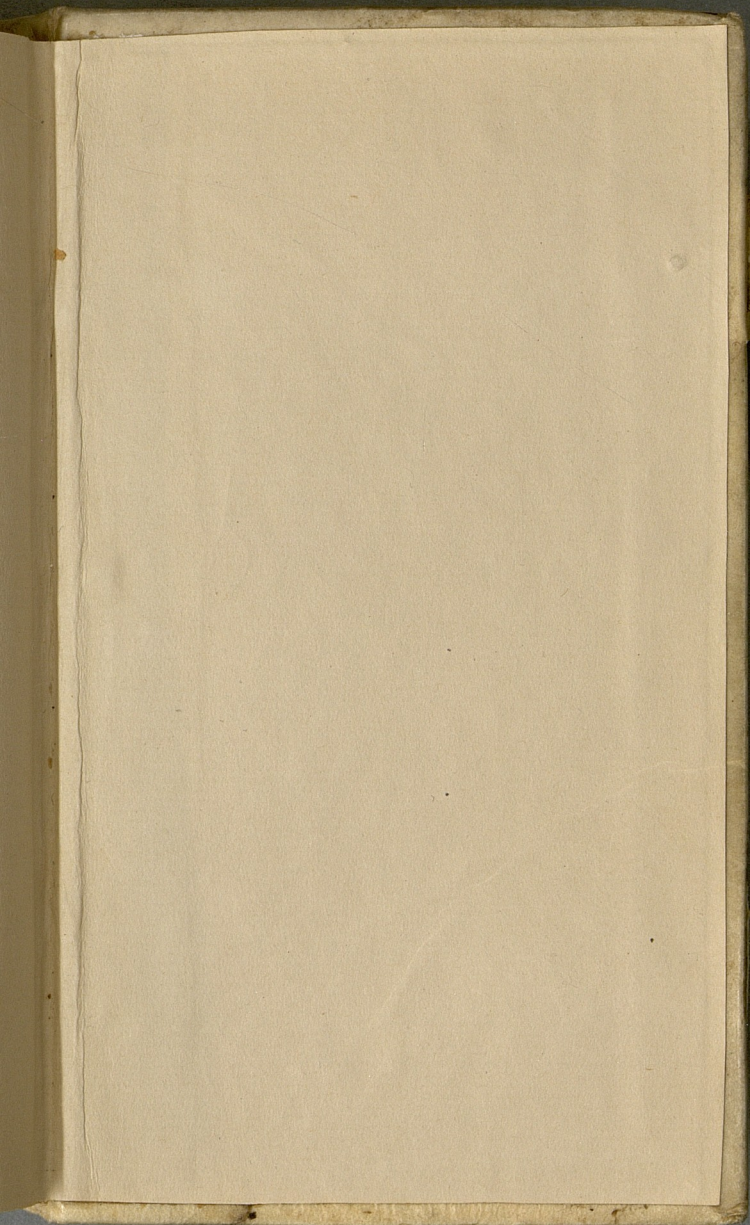
Lij. Tuet

59
Liffuet warber förklarad/
Och vthan synd vårt kött/
Ganska herlighit och klart/
Gudz barn och arffuing kåra/
Låt tigh icke förfära/
För Satans listighe art.

En skön Tröstwiisa.

Löftigh aff hiertans grundel/
Min Gudh iagh loffua wil/
Tiw och i alla stunder/
Ty han är godh och mild/
Hans nådh är stoor och wijdh/
Han hielper migh i tjdh/
Honom skee prys och åhra / nw och ewig
nerligh.

Om werlden migh wanåhrar/
Och ständker migh mootgång/
O h synden migh förfärrar/
Och dödhnen gör migh twång/
Tå flyr iagh eil tigh wist /
O HERRE JESU Christ/
Allena åstu min helja / min tröst och saliga
heet.





www.books2ebooks.eu